

A luc olcsóbb lett, a többi fajta sem drágult tavaly óta

Már árulják a karácsonyfákat

Múlt hétvégén megjelentek Érden az első fenyőárusok. Az árak nem változtak tavaly óta, kétezer és húszezer forint között bárki találhat magának megfelelőt, igénye (és főleg pénztárcája) szerint. Érdemes körülnézni, válogatni: a kisebb fák a centiméter-díjszabású árusoknál olcsóbbak, a nagyobbakhoz a darabáras kereskedőknél juthatunk hozzá kevesebb pénzért.

Van, ahol nem méret után, hanem darabáron adják a fenyőt – magasabb példány esetén ez előnyösebb lehet

Évente mintegy kétmillió fenyőfát vágnak ki az ünnepek előtt, ezek negyede az árusok nyakán marad

A faállítás ma már szorosan hozzátartozik karácsony ünnepehez, pedig Magyarországon „csupán” 187 éve állították fel az első feldíszített fenyőfát. Ez a szokás a XVIII. századi

Németországból ered, majd az 1800-as évek első évtizedeiben átvették a bécsi arisztokrata családok is. Egyes források szerint Pesten Brunszvik Teréz grófnő állította az első karácsonyfát

1824-ben. Az új szokás gyorsan meghonosodott, és nem úgy tűnik, hogy ki akarna menni a divatból – elég, ha végignézzünk a boltok díszektől, szalancukortól (utóbbi valódi hungarikum ám!) roskadozó polcain. És persze maradt a fenyőfa is: igaz, a műfenyők kínálata ma már vetekedik a valódiéval.

Akit nem csábít a szivárvány minden színében kapható, idény végén összecsomagolható műfenyő, az igaziak közül is bőven válogathat, hiszen december második hétvégéjén Érden is megjelentek a faárusok.

Érdemes több helyen körülnézni, válogatni – és rákérdezni nemcsak az árra, hanem a fák eredetére is. A legtöbb helyen ugyan zalai fenyőket árulnak, de tavaly volt példa szlovák importra is (a szerző tapasztalata az, hogy az olcsóbb szlovák fenyő tűlevelei egy-két nap után már

nem voltak olyan szépek, fényesek). Ami első pillantásra látható: az ideai szárazság a fenyőket is megviselte – egy-egy példánynak rozsdásak az alsó ágai, tűlevelei, vagy egészségesek ugyan, de száraznak hatnak.

A fenyők árai egyébként tavaly óta nemigen változtak, sőt a lucfenyő egyes helyeken olcsóbb is lett (120 centiméter alatt már 1990 forintért is kapható). Ezüstfenyőből ugyanez a méret már 4000, nordmannból pedig 6000 forint körül mozog. (Utóbbi egyébként Alexander von Nordmann finn zoológus után kapta a nevét.) A nagyobb fát választók tapasztalhatják, hogy egy kétméteres fa ára nem az egyméteres duplája: egy 200 centiméter feletti nordmann fenyőért akár 16 ezer, ezüstfenyőért 14 ezer forintot is fizethetünk. Érdemes ezért körülnézni olyan elárusítóhelyeken is, ahol a fákat darab-, és nem centiméteráron adják.

Itt a kisebb, egyméteres fácskák aránylag többbe, a nagyobbak viszont kevesebbe kerülnek (egy 180 centis ezüstfenyőt akár 5000 forintért is hazavihetünk, igaz, itt a méteresért is ugyanennyit kérnek).

A favásárlással annak, akinek van hol tárolnia, nem érdekes az utolsó pillanatig várnia. Egyrészt a fák huszadikán sem lesznek olcsóbbak, másrészt „friss vágás” sem lesz – azaz a huszonharmadikán vett fa is ugyanabból az „alomból” származik, mint a tizedikén vásárolt. Akinek van türelme huszonnegyedikéig várni, talán spórolhat valamennyit – kérdés, mennyire lesz formás az a fa, amit az utolsó napon hazavisz.

Magyarországon évente kétmillió fenyőt vágnak ki karácsony előtt. E mennyiség mintegy kétharmada fogy el – a megmaradó fenyők ágait rendszerint komposztálják, a törzset pedig eltüzelik.

Á. K.

A szerkesztő jegyzete Emberkeresőben

Ha nem is elképedve, de mindenesetre fejcsóválva olvasom, hogy valóságos iparaggá fejlődött napjainkra az állaspályázatok készítése. Az a régesrég módszer, miszerint egy egyoldalas tömör összefoglalása az eddigi pályafutásnak, mellé-tűzve az iskolai bizonyítványok másolatát, bizony valószínűleg manapság enyhe mosolyra késztetné az illetékest – aki persze már egy kis létszámú kft.-ben sem személyzetis, hanem „háeres”. Tanfolyamra lehet jelentkezni, ahol kiképzést kap a hallgató állaspályázat készítésére, tanácsadók tömege ajánlkozik munkáltatóvonzó önéletrajz előállítására, speciális karrierszakértők hirdetik szolgálataikat – és akkor még nem is szoltam a már évek óta bevezetett motivációs levél nevű, kötelezően csatolandó fogalmazványról. Ez utóbbi nem más, mint a pályázó hitvallása arról, hogy „egy életem, egy halálom”, egész életemben erre vágytam, hogy ennél a csodálatos cégnél, ilyen kiváló emberek keze alatt dolgozhassak, és ha felvesznek, meglátják, mennyire jól járnak velem... Természetesen számos vállalkozó is „rákattant” erre a szakterületre. Van például, aki DVD előállítását ajánlja, amely majd hatásosan bemutatja mozgóképes-zenes változatban a jelentkezőt élet-szerű szituációkban, kutyájával történő reggeli futástól családi körben töltött minden napokon át ünnepi asztal mellett előadott pohárköszöntőig. A vállalkozó általában nem garantálja, hogy az ilyen anyag benyújtóját kiváló állásokkal halmozzák majd el, üzletnek azonban nem rossz.

Mielőtt bárki arra gondolna, hogy a rengeteg munkahelykereső helyzetén próbálok gúnyolódni, gyorsan kijelentem: ez nem így van, teljesen

másról van szó. Az egyik, e témakörben járatos szakember kijelentése gondolkodtatott el. Szerinte az a baj, hogy általában nem embert keresnek, nem ember kell. Sőt: nem is kíváncsiak az emberre. Jó esetben szívós, az igénybevételt és a terhelést jól tűrő „biorobotra” van szükség, rosszabb esetben mindent helyeslő, mindenre bólogató alattvalót keresnek, aki bármit vakon végrehajt.

A baj nagyobb, mint amekkorának látszik. A szemlélet ugyanis, mint valami fertőzés, terjed, és már rég túlépett a „munkavállaló-munkaadó” viszonyon. Ha magunkon még nem is, de a környezetünkben egyre gyakrabban vehetjük észre, hogy ember helyett milyen gyakran van igény valami másra: szakácsnőre, takarítónőre, társaságban mutogatni való díszdámára – vagy sofőrre, otthoni barkácsmesterre, kisportolt testépítőre, és akkor még csak a párkapcsolatokat tekintettük. Pedig mennyivel szebb, mennyivel értékesebb lenne, ha a mindennapi életünkben is embert keresnénk. Aki kedves, de néha türelmetlen, okos, de tévedhet, lehet rá építeni, de olykor kiszámíthatatlan, humora van, de nem gúnyolódik, szeretetre képes és szeretnivaló – szóval olyan, mint mi vagyunk.

Mindez tekinthető akár javaslatnak is: keressünk egy embert! Tudjuk, persze, hamarosan érkezik majd egy kis ember, aki eleinte csak a betlehemi jászolból kitekintgetve szemléli a világot, aztán felcseperedve majd rendbe tesz egy-két dolgot körülötünk – de addig is: keressünk egy embert! Érdemes!

[Handwritten signature]

Rákérdeztünk Mit vár a karácsonytól?

**Krémer Károly
menedzser:**

– Mindenekelőtt békét, nyugalmat, mert az egész évem elég pörgős volt. Aki az üzlet világában dolgozik, annak nem sok pihenés jut a hétköznapiakban, hétvégeken, sőt, legtöbbször ünnepnapokon sem. Talán az egyetlen kivétel ez alól a karácsony, amikor szinte leáll az élet, és kicsit magunkba szállhatunk, elgondolkodhatunk azon, jó úton haladunk-e.

**Szőke Roland
tanuló:**

– Szüleim elváltak, így két helyen is ünnepelhetek, ami egyrészt jó, másrészt azonban eszembe juttatja azt, amikor még egy család voltunk, és ilyenkor kicsit elszorul a szívem. Várom a találkozásomat édesapámmal, akivel nem élek együtt, ezért ritkábban láthatom. Sőt, a nővéremmel is jókat beszélgethetek ilyenkor – akárcsak a nagyival –, mert apám házában él. Számomra az ajándékozás örömen túl a találkozások örömét is jelenti a karácsony.

**Ungor Andrea
tanár:**

– Számunkra igen fontos a karácsony, mert kisgyermekünk vannak, akik alig várják már, hogy megtudják, mit hoz számukra a Jézuska. Nekünk, szülőknél ez a legfelelősebb pillanat, látni a szemükben, hogy örülnek az ajándékoknak, hogy boldogok napokon át. Ez mindennél többet ér. A mi szüleink is ilyenkor eljönnek hozzánk, együtt a nagy család, ami még fokozza bennünk a várakozást a szép ünnep iránt...

**Szóka Júlia
énekművész:**

– Nekem többszörösen is a legnagyobb ünnepeim közé tartozik mindig a karácsony, mert szinte az egész családom decemberi, sőt, édesanyám karácsony másnapján született. Ráadásul kerek évfordulót ünnepelünk idén, hiszen ekkor tölti be a hetvenedik életét. Alig várom, hogy a születésnap bulin elénekelhessem neki az Anyám, édesanyám, dallal köszönöm című gyönyörű nótát.

Kék madár

kölködik boldogságkereső művekben. Ide tudnám sorolni Berzsenyi, Vörösmarty, Petőfi, Arany, Ady, Nagy László, Illyés Gyula és más költők több ismert versét, Zilahi Lajos Süt a nap című darabját, Németh László, Móricz Zsigmond néhány művét. A legújabban megjelentek közül meg kell említenem Som Lajosnak, az egyik zenei együttes közismert alakjának a kék madárról szóló könyvét. Írója e témában egy sereg lehetőséget vonultat fel, hogy hol keressük a kék madarat, majd az emberi boldogság beteljesüléseként a szerelmet nevezi meg.

Érdemes mindnyájunknak eltűnődni: vajon mi kerestük-e valaha is ezt a kék madarat? És ha megtaláltuk, megvan-e még? Talán még ezután fogjuk keresni? És egyáltalán, tudjuk-e, hogy mi a boldogság? Tudjuk-e nevének nevezni? Nagy kérdések ezek, mert a kérdésre adott válasz sok mindent meghatároz és eldönt. Vajon anyagiakban lakik a boldogság? Valami jól fizető állás lehetőségében? Egy márkás gépkocsi tulajdonlásában? Egy rég óhajtott nyaraló megszerzésében? Netán spirituális, lelki dolog ez? Olyasmik, amiktől szemmel nem láthatóan szárnyakat kap az ember?

Többször leírtam e helyen is: a boldogság érzetét egyesekek összevetésztik (keverik) az öröm érzetével. Ez a kettő nem ugyanaz. Az öröm múló,

illanó érzés, a boldogság ezzel szemben állandó állapot. Olvasóimban felmerülhet a kérdés: van e „receptje” annak, hogy miként érhető el a boldogság érzésének állandósult állapota? Igen, van. E témával, mint fentebb is olvasható, több felvonásos drámai művek, vas kos könyvek foglalkoznak, így e helyen csak éppen a kiindulási pontra lehetséges rámutatni. Több évtizedes tapasztalatom az a felismerés, miszerint mindenki másban keresi, és másban, vagyis más dologban találja meg a maga boldogságát.

Ismert receptem szerint a boldogságot a belső béke állapota valósítja meg és teszi állandóvá. Az anyagiakat nem lebecsülve állítom, hogy önmagunk kritikusi és szigorú nevelésével, mások becslésével tesszük meg a belső békéhez, a boldogsághoz vezető első lépéseket. A kék madár nincs kalitkába zárva, teljesen szabad, de mivel jól érzi magát otthonunkban, velünk is marad. Több ezer éves bölcsések bizonyítják, hogy akik betartják az emberi és a társadalmi együttélés iratlan szabályait, azok szívébe béke költözik. Karácsony közeledtével igyekezzünk magunkba szállva megértetni magunkkal: a lelki harmónia elérése nem árucikk, nem anyagi dolog, hanem annak alapja a szeretet. Arra lenne szükségünk, hogy ez a szeretet a családokból kisugározza felélessze mindenki a kék madár utáni vágyat.

Bíró András